

efter de Konservatives Opfattelse sagt et afgørende Farvel til Fortiden og i en ny Form givet Folkestyret Mulighed for at leve op til Tidens Krav og Virkeliggørelse af, hvad Tiden kræver af Nydannelser paa alle Virkeomraader. Hertil behøvedes Mod, thi Erkendelsen af de nye Vilkaar og Forhold vilde nødvendiggøre at handle uden traditionel Fastholden ved, hvad hver enkelt tidligere havde ment var rigtigt, men for hvilket Forudsætningerne nu maatte være bristet. Og det var ikke alene den gode Mening, men maaske først og fremmest den rigtige Handling, der kaldtes paa. — I det udsendte Manifest var de store Retningslinier fastlagt for vort nationale Arbejdsfællesskab. Centralt i denne Udtalelse stod Spørgsmaalet om paa vort nationale Grundlag at skabe Arbejdsmuligheder for det danske Folk. Det vilde ogsaa være Baggrunden for Gennemførelsen af den paakrævede økonomiske Sanering.

A. M. Hansen (R. V.) mindede om, at Tanken om en Samlingsregering opstod straks ved Krigens Udbrud. Den Gang var den ikke moden til Gennemførelse, men det var dog saaledes, at samtlige Partier, der ønskede den bestaaende Forfatning bevaret, stod rede til med Dags Varsel at indtræde i det nøjeste Samarbejde, naar Nødvendigheden for Alvor bød det, og da Begivenhederne omkring den 9. April indtraf, var der ikke i disse Partier Vaklen eller Tøven i Spørgsmaalet om, hvad Situationen bød dem at gøre. Det var Fællesviljen og Samfundssind, Tiden kaldte paa, og det var Taleren en Glæde at kunne sige, at der ikke var kaldt forgæves. — Et særlig godt Vidnesbyrd om den Endrægtighedens Aand, som Rigsdagens meget store Flertal var sindet at ville handle i, var de fem Partiers Udtalelse af 2. Juli. »Naar fem Partier, som tilsammen repræsenterer omkring 95 pCt. af Landets Borgere, erklærer at ville gennemføre en national dansk Samling, saa gennemfører de denne Samling, og saa vil de 1 700 000 gode danske Vælgere, som de repræsenterer, selvfølgelig ogsaa imødesee en saadan Samling med den fornødne Tillid til, at det, som er Samlingens Formaal, vil blive fyldestgjort.« Det gjaldt nu om, at alle vilde møde de nye Forhold og Vilkaar med fordomsfrit Sind i det nationale Sammenholds Aand.

For *Valdemar Thomsen* (B.) stod to Spørgsmaal som overskyggende alle andre: Hvordan vilde Forholdene blive for Danmark og det danske Folk under den efter Freden kommende Nyordning af Europa? Og hvordan vilde den danske Bonde økonomisk og paa anden Maade blive placeret i Fremtiden? Med Hensyn til det første Spørgsmaal kunde man sige, at der stort set kun forelaa den Mulighed for Danmark at faa etableret det bedst mulige Samarbejde med vor store